

Senſeende vil Erhvervelſen af de ſjællandſke Baner formentlig ingen ſynderlig Banſtelighed berede hverken Pengemarkedet eller Statskaſſen, da Prioritetslaanene vilde kunne beſtaa uforandrede — hvorfor viſtnok ogſaa, ſaaſremt en ſaadan Erhvervelſe ikke kommer i Stand, enhver fremtidig Udvidelſe af Anlægskapitalen fortrinnsviſt bør ſøges tilveiebragt ved Udftebdele af Prioritetsobligationer — og Aktierne vilde kunne ombyttes mod Statsobligationer, ſaa at der ikke vil blive Tale om kontante Udbetalinger, men kun om en Ombytning af et Værdipapir mod et andet. At Staten vil blive nødsaget til at betale Banerne dyrere nu, end om den venter til Aar 1900, tør ganſke viſt anses for ſikkert; men det er viſtnok et Spørgsmaal, om ikke denne Merudgift vil mere end opveies af den Fordel, ſom opnaas derved, at diſſe vigtige Baner allerede ſaa meget før komme i Statens Beſiddelſe, ſaa meget mere ſom de ſelv til en ſaadan høiere Pris, ſom omtrent ſvarer til Aktiernes nuværende Kurs, vilde kunne forrente Kjøbeſummen ſaaledes, at der i ethvert Tilfælde intet Indtægtsſtab fremkommer for Statskaſſen ved deres Overtagelſe.

Kun for det Tilfælde, at Regjering og Rigsdag maatte være enige om ikke at ville forſøge en Indløſning af de ſjællandſke Baner før Aar 1900, kan jeg tilraade eventuelt at overdrage det ſjællandſke Selſtab Anlægget af Banen Neſtved—Slagelſe—Nykjøbing, og ſelv da kun for det Tilfælde, at Banen derved vil blive anlagt før, end det vil kunne ſke ved Statens Foranſtaltning.

Medundertegnede Winther formener, at Odde—Aarhus Banen, der er forberedt i Forventning om Hjælp af Staten i Overensſtemmelſe med Principerne i Lov af 4de Mai 1875, ogſaa bør optages i Lovforſlaget og ſtiller derfor et Vædringsforſlag i ſaa Senſeende.

Et Mindretal (Bønlykke) har i alt Veſentligt ſamme Opfattelſe af Statens Forhold til Jernbanevæſenet ſom Flertallet ſaa vel, hvad de fremtidige Anlæg ſom hvad Kjøbet af de for privat Regning anlagte Baner angaar, naar dette kan ſke paa rimelige Betingelſer. Angaaende Flertallets Forſlag om Jernbaneanlæg paa Sjælland nærer jeg vel en Del Tvivl, men da diſſe ere ſatte i 2det Hovedaffinit, har jeg ikke fundet tilſtrækkelig Anledning til at komme nærmere ind paa denne Sag og undlader derfor at ſtille Vædringsforſlag. Samme Stilling maa jeg indtage overfor Lihſted-Banen og maa derfor forbeholde mig min Stilling under Sagens videre Gang.

Angaaende Egnenes Tilſtub til de paagjældende Baner, der, for ſaa vidt Flertallets Vædringsforſlag vedtages, ikke vil blive uoverkomme-

ligt ſtort, da antager jeg, at den ſtedlige Trang og Interelſe bedſt vil give ſig tilkjennde derved, at de nævnte Bidrag komme tilſtede ad frivillig Vei, det være ſig fra Kommunerne eller fra Private, og ſkal jeg, for ſaa vidt Lovforſlaget bliver videre fremmet og denne Tanke finder nogen Tilſlutning i Thinget, til tredie Behandling ſtulle Vædringsforſlag i den antydede Retning.

Udvalgets Mindretal (S. P. Anderſen, Claufen, Hvild, Høgsbro, M. Pedersen og Laurber) finder det ligesom Flertallet rigtigt, at man anlægger Jernbaner af mere almindelig Betydning for Statens Regning med Bidrag fra de intereſſerede Egne, dog, at diſſe Bidrag udfriſtes for hvert Baneanlæg for ſig fra de paagjældende Egne, iſtedetfor ſom tidligere under Et for ſamtlige Baneanlæg fra de paagjældende Provindſer. Imidlertid maa Mindretallet ſtulle ſig tvivlſomt til den af Flertallet, om end med et viſt Forbehold, fremsatte Tanke om at udſtrække den nævnte Grundſætning til ufrugtbar og folketomme Hedeegne, naar det kun ſter i det Diemed at bidrage til diſſes Opkomſt; den Nytte, Jernbaner ville ſtiffe for ſaadanne Egne, kan i Almindelighed ikke antages at ſtaa i et rimeligt Forhold til Betøftningen, mindſt naar det, ſom af Flertallet foreſlaet, ſkal ſke ved bredsporede Baner, iſtedetfor ved ſmalſporede med et efter den ſandſynlige Jærvel afpaſſet Materiel. De paagjældende Egne maa forinden ved andre, mere direkte Foranſtaltninger, der kunne invelſettes for et langt ringere Beløb, være forberede for en høiere Kultur. Paa den anden Side er Mindretallet enigt med Flertallet i, at man ikke ubetinget bør forlade det i de ſenere Aar fulgte System med Statstilſtub til private Baneanlæg, men at det bør indſkrænkes til Anlæg af overveiende lokal Betydning, om hvis umiddelbare eller middelbare Fortſættelſe for Statens Regning der ikke kan være Tale. — Naar det findes rigtigt at anvende Systemet med Statstilſtub til lokale Anlæg, maa Mindretallet med Flertallets Medlem Scharling være enigt i, at det er onſkeligt, at ſaadanne Anlæg i Reglen ikke udføres ved privat Entreprife, men at den eller de paagjældende Amtskommuner ſtulle ſig i Spidſen for ſamme.

Ligeledes er Mindretallet enigt med Flertallet i, at det Bidrag til fremtidige Statsbaner, ſom bør paalægges de intereſſerede Egne, bør rette ſig efter Expropriationsbeløbet; men med Henſyn til dette Bidrags Fordeling og Udredelſesmaade kan Mindretallet ikke ſlutte ſig til Flertallet. Det kan ſaaledes ikke ſe nogen Grund til, at der ſættes almindelige Grænſer for det Beløb af Erſtattung for Grunderhvervelſer, ſom de vedkommende Egne ſkulle udrede, at f. Ex. Lihſted Amt fritages for at ſvare Bidrag til Anlægget fra Struer til Oddeſund, der udelukkende